

kulose hos Husdyrene, indeholder § 19 nu følgende Bestemmelser om saadanne *Kredsdyr læger*:

Til Varetagelse af Tilsyn med, at de i denne Lov eller i Medfør af samme fastsatte Bestemmelser overholdes, kan Landbrugsministeren ansætte et Antal honorarlønnede Kredsdyr læger, der underlægges Veterinærdirektoratet.

Kredsdyr lægerne saavel som andre fra Veterinærdirektoratet udsendte Dyr læger skal have Adgang til fornøden Undersøgelse af Kreaturer, Svin og Fjerkræ, herunder ogsaa Tuberkulinprøve, samt Ret til uden Vederlag at lade udtage Mælkeprøver saavel i selve Besætningerne som paa Mejerierne og under Mælkens Transport til og fra Ejendommene. Det paahviler enhver Kreaturejer vederlagsfrit at stille det fornødne Mandskab til Raadighed ved Undersøgelsen og at afgive alle nødvendige Oplysninger til de nævnte Dyr læger.

§ 20 indeholder nærmere Bestemmelser om de *Midler*, som i Henhold til Loven skal bevilges paa de aarlige Finanslove, medens § 21 giver Regler om Straffen for Overtrædelse af Lovens Bestemmelser m. v. I § 22 fastslaas, at de Forpligtelser, der i Medfør af Loven paahviler en Kreaturejer, ogsaa, alt efter Forholdets Natur, skal paahvile Brugeren og den, der paa Ejerens Vegne fører Tilsyn med Dyrene. Endelig ophæver § 23 en Række ældre Lovbestemmelser med Virkning fra Lovens Ikrafttrædelsesdag, der i Folketinget blev fastsat til 1. Oktober 1942.

Inden Lovforslaget blev fremsat, havde det været gjort til Genstand for Forhandling med Landbrugets Organisationer, der havde givet det deres Tilslutning. Lovforslaget fandt ogsaa paa Rigsdagen Anerkendelse fra alle Sider, men mødte dog for adskillige Enkeltheders Vedkommende nogen Kritik, idet man enten syntes, at de paagældende Bestemmelser ikke var vidtgaaende nok, eller omvendt mente, at de vilde medføre for store Ulemper for Landbrugere, som endnu ikke har faaet rensat deres Besætninger. Efter at være undergaaet de Ændringer, som Udvalgsbehandlingen i Folketing og Landsting resulterede i, og hvoraf største Delen er nævnt ved Omtalen af de paagældende Paragraffer, vedtoges Lovforslaget *enstemmigt* i begge Ting.

Over for Udvalgene erklærede Landbrugsministeren, at han var indforstaaet med tre under Forhandlingerne drøftede Forhold, der i Landstingets Betænkning præciseres saaledes: 1. Bestemmelserne i § 1, Stk. 2, maa ikke være til Hinder for,